

Mánya Kristóf

ÉTEMENANKI

meg tudlak e érinteni babiloni torony roncsolt szövete egy kikopott mitológiának
kitöltöd tudatom újrateremtelek mert elrejthetem magam magányodban de ha ő
szinte vagyok csak próbálkozom vele megvallhatom szavaim még a fűben gu
ggolnak újrendezgetem őket aztán szétdobálom sehogy nem jön ki az alap
forma új területet kell keresnem neki ennél kevésbé süppedős talajt mert it
t nálam eszmeiséged aligha tudják kifejezni és a bizonytalanul felkent mé
sz rétegek a sarok éleken sem hasonlítanak égetett téglákból rakott (mé
sz) oldalrizalitokra melyek térben öblösítették mitológiád visszhang
kat verve a tudatomban feljebb akarok menni hátha megkötött a mé
sz már annyira hogy felléphessek a következő teraszra hogy
messzebb láthassak egy soha nem látott egységes mintáza
tú tájat amiből nekem már nem jutott pötyyözve és átfon
va mindenféle ösképpel csatornák szabdalta termőföld
ek mozaikjai kutak házcsoportok lugasok ligetek egy
gálya úszik fel a folyón a falakhoz ér a fasz tudja n
éhány szó rátör a kibontakozó tájörömrre amíg eg
y pillanatra megpihenek elidőzőm és végignéze
k valamin amit nem érinthettem meg soha és
tovább kell építkezmem bele kell sűrítmem
a néhány talpalatnyi szóba amit kisajátított
am magamnak menedékül étemenanki (mé
sz) csodálatát a toronynak ismét állnia kell
jelkő amerre visszafordulok
mert kitölti tudatom ahog
y örködik a város felett
az örökkévaló torony
ég és föld alapköve

HIPERBOLÁK

már csak a hiperbolafelhők vonulása
és a cigarettacsikkek az üvegszilánkok
a mohásodó aszfalton a fák széthasadó

árnyéka és az elporladó szögesdrótokba
akadt szuszogása a régi gyárépületnek

a távolsági buszjáratok kabinfegyelme
és az út mentén guggoló sápadt arcú
elővárosi villák mint megvénült gésák
a közöttük terjengő csendpamacsok az
emberek vetületei a nyersbeton falakon

a telepített fenyvesek mátrixa a szemétben
bujkáló tobozok barna fogainak vacogása
egy őzbak bőgése és a bennem kérgesedő
magány mely mint az üveges levegő feszül
nyáron lombkoszorú és aszfalt között

már csak a hiperbolafelhők vonulása
van
és a szublimáló napok
a sokasodó sikertelen
leszállási kísérletek
a Neptunusz felszínére

A Big Bang elmélet